

P6_TA(2007)0489

Pakistan

Euroopa Parlamendi 25. oktoobri 2007. aasta resolutsioon Pakistani kohta

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse oma varasemaid resolutsioone Pakistani kohta, eriti 12. juuli 2007. aasta resolutsiooni¹;
 - võttes arvesse Euroopa Ühenduse ja Pakistani Islamivabariigi vahelist 24. novembri 2001. aasta partnerluse ja arengu koostöölepingut;
 - võttes arvesse oma 24. mai 2007. aasta resolutsiooni Kashmiri kohta²;
 - võttes arvesse kodukorra artikli 115 lõiget 5,
- A. arvestades, et Pakistani Rahvapartei (PPP) esimees Benazir Bhutto naases Pakistani 18. oktoobril 2007; arvestades, et Bhutto tagasipöördumisega Karachi'sse kaasnes õudusttekitav pommirünnak, mille tulemusena hukkus enam kui 130 ja sai haavata enam kui 500 inimest; arvestades, et rünnak pingestas veelgi juba niigi teravat valimiseelset õhkkonda Pakistanis;
- B. arvestades, et Pakistani Moslemi liiga presidendi Nawaz Sharif'i tagasipöördumine Pakistani ebaõnnestus samuti, kuna ta oli sunnitud kohe pärast saabumist maalt lahkuma;
- C. arvestades, et selged märgid näitavad Pakistani militariseerumist ja salateenistuste suurenenud rolli märkimisväärse mõju avaldamisel Pakistani poliitikale, valitsusele ja majandusele;
- D. arvestades, et praeguse parlamendi ametiaeg lõpeb 15. novembril 2007. aastal ja 2008. aasta jaanuari keskpaigaks on Pakistanis välja kuulutatud üldvalimised;
- E. arvestades, et demokraatia taastamine muudab vajalikuks võimu andmise tagasi tsiviilvalitsusele;
- F. arvestades, et 17. oktoobril 2007. aastal jätkas Pakistani ülemkohus arutamist, kas president Musharraf'i valimine vastab põhiseadusele, ja otsuse väljakuulutamist on oodata varstil;
- G. arvestades, et Euroopa Liit annab Pakistanile vaesuse leevendamiseks ning tervishoiu ja riikliku hariduse jaoks olulisel määral rahalisi vahendeid,

¹ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2007)0351.

² Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2007)0214.

1. mõistab rängalt hukka opositsiooniliidri ja tsiviilisikute vastu suunatud enesetapu-pommirünnaku; nõuab, et Pakistani valitsus võtaks viivitamatult meetmed, et viia läbi selle rünnaku põhjalik ja sõltumatu uurimine ning anda kohtu alla kõik toimepanijad;
2. saadab oma sügavaimad kaastundeavaldused Pakistani rahvale ja eelkõige kõigi selle põlastusväärse teo tagajärjel hukkunute ja vigastatute peredele;
3. kinnitab veelkord oma solidaarsust Pakistani rahvaga, kes jagab demokraatliku riigikorra ja läbipaistva, usaldusväärse valitsemise eesmärgi ning kes tegutseb julgelt ja sihikindlalt, astudes vastu terrorismist ja kuritegevusest lähtuvale vägivallale;
4. nõuab tungivalt, et Pakistan peaks kinni kõigist eelnimetatud koostöölepingus toodud põhimõtetest, eelkõige demokraatia ja inimõiguste klauslist;
5. mõistab rängalt hukka endise peaministri Nawaz Sharif'i sunnitud lahkumise Saudi Araabiasse 10. septembril 2007 vaatamata Pakistani ülemkohtu otsusele, mis lubab tal Pakistani tagasi pöörduda;
6. palub Pakistani valitsust lubada demokraatlike valimiste eeltingimusena poliitilistel liidritel tagasi tulla, et võidelda ekstremistlike jõudude vastu riigis ja anda panus legitiimsesse valitsuse moodustamisse vabade ja õiglaste valimiste kaudu, asendades praeguse sõjalise diktatuuri;
7. kordab oma nõudmist, et moodustatav ajutine valitsus peab olema neutraalne ja tunneb taas muret selle pärast, et ajutise valitsuse koosseisu määrab president Musharraf üksi;
8. mõistab hukka mõned Pakistani kõrgema kohtu viimase aja menetlused, mis annavad põhjust tunda tõsist muret õigusriigi põhimõtete puudulikkuse pärast; kutsub Pakistani valitsust üles hoiduma poliitilisest sekkumisest ja austama kohtuvõimu sõltumatust;
9. mõistab hukka president Musharrafi käitumise, kes ei loobunud sõjaväe ülemjuhataja kohast enne kui ta kandideeris ja valiti presidendiks, kuigi ta oli eelnevalt ELi ees sellise kohustuse võtnud; kordab oma nõudmist, et ta peaks seda enne ametisse astumist tegema; märgib, et Musharrafi selline teguviis on avaldanud negatiivset mõju presidendi institutsiooni usaldusväärsusele Pakistanis;
10. mõistab hukka president Musharrafi kritiseerinud opositsiooni liikmete omavolilise vahistamise ja nõuab tungivalt, et valitsus tunnustaks ja hakkaks järgima ülemkohtu direktiivi teha lõpp poliitiliste oponentide kadumisele;
11. nõuab tungivalt, et Pakistan pöörduks tagasi demokraatliku valitsemise juurde, korraldades 2008. aasta jaanuaris vabad, õiglaste ja läbipaistvaid valimisi ning hoiatab erakorralise olukorra või muude meetmete kehtestamise eest sõna-, ühinemis-, kogunemis- või liikumisvabaduse mahasurumise eesmärgil; nõuab tungivalt, et Pakistani valitsus võimaldaks kõigile pooltele võrdse juurdepääsu massiteabevahenditele;
12. nõuab tungivalt, et Pakistan kasutaks viivitamatult abinõusid sõjaväe mõju piiramiseks ühiskonnas tervikuna; kutsub Pakistani valitsust üles austama üleminekut tsiviilvalitsussüsteemile ja tugevdama demokraatlikke institutsioone, kuna see on ainus

viis tulla toime Pakistani ühiskonna ees seisvate väljakutsetega; nõuab tungivalt, et valitsus piiraks taas sõjaväe ja muude relvastatud rühmituste rolli ja mõju ning annaks võimu tagasi demokraatlikele institutsioonidele;

13. tunneb muret, et on teateid usuvähemuste, nagu kristlased, budistid, hindud, sikhid ja ahmadijad, jätkuvast rõhumisest ning jumalateotuse seaduste kasutamisest nende vastu;
14. nõuab, et Pakistani valitsus kasutaks viivitamatult abinõusid sellise religioonist lähtuva represseerimise peatamiseks ja kindlustaks kõigi vähemuste puutumatus ja julgeoleku, tagades neile tegeliku ja mõjusa juriidilise ja poliitilise kaitse; nõuab, et Pakistan reformiks jumalateotuse seadusi, mida nii laialdaselt kuritarvitatakse; nõuab tungivalt, et Pakistan tagaks nõuetekohase kaitse juristidele ja inimõiguste kaitsjatele, kes satuvad ohtu jumalateotuse seaduste rikkumises süüdistatavate kaitsmise tõttu; nõuab tungivalt, et Pakistani valitsus võimaldaks nõuetekohast kaitset vähekaitsitud religioossetele ja teistele vähemuskogukondadele, kes on sunniviisilise usuvahetuse ja ekstremistide vägivalla ohus;
15. kutsub Pakistani võime üles tühistama Hudoodi määrusi, mis on põhjustanud sadade naiste vangistamise;
16. tervitab asjaolu, et EL jälgib Pakistani parlamendivalimisi ning Euroopa Parlament osaleb vaatlusmissioonis; tunneb muret selle pärast, et Pakistani naistel ei ole võimalik sellest demokraatlikust protsessist täiel määral osa võtta, kuna kandidaadiks olemise eeltingimus on akadeemiline haridus, mis välistab 70% Pakistani naiste valimistel kandideerimise; nõuab selle piirangu kaotamist;
17. tunnustab Pakistani jõupingutusi terroristlike rühmituste leviku vastu võitlemisel; avaldab kahetsust, et kokkulepe edasiste konfliktide vältimiseks Põhja-Waziristanis ei osutunud edukaks; kutsub valitsust üles võitlema vastupanuliikumisega seotud uue vägivalla vastu, kasutades proportsionaalseid abinõusid, ja kehtestama õigusriigi põhimõtteid ning laiendama kodaniku- ja poliitilisi õigusi antud valdkonda;
18. nõuab, pidades eriliselt silmas vastupanuliikumist Balochistanis, et sõjavägi hoiduks islamiparteide toetamisest võideldes sekulaarse Balochi ja mõõduka Pashtuni jõududega; lisaks nõuab kõigi poliitvangide vabastamist, sealhulgas ka nende, keda luureasutused ebaseaduslikult kinni peavad;
19. rõhutab riikliku hariduse üldise kättesaadavuse ja medresede tõhusa järelevalve olulisust, et hoida ära ekstremistide kontrolli alla sattumine; kutsub Pakistani valitsust üles viima lõpule varasemaid ettevõtmisi seoses välisõpilaste käimisega medresedes;
20. palub kõigil liikmesriikidel pidada täielikult kinni Euroopa Liidu relvaekspordi toimumisjuhendist;
21. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile ja Pakistani valitsusele.